

blifvit såsom Studerande vid Åbo Universitet inskrifven d«en» 5 October 1822, efter aflagda föreskrifne preliminaire lärdomsprof, undergått Philosophiæ Candidat Examen den 7 April 1831, hvarvid Nitton bifallsröster af högsta antalet Trettiosex samt derpå grundadt Epithet af Philosophiæ Candidatus Admodum Dignus honom tillfallit, blifvit promoverad till Philosophiæ Magister den 21 Junii 1832, uppå ett af honom utgifvet och den 17. Junii 1835 offentligent försvaradt Specimen med titel: *Dissertatio Academica Absolutismum Systematis Hegeliani defensura*, utnämnd till Docens i Philosophien d«en» 11 derpå följande Augusti; sedan den 20 Januarii 1836 varit en, ibland de fyra äldsta Docenterne vid Universitetet; efter erhållen *venia Cathedrae superious* under loppet af Vårtermin 1836, utgifvit och försvarat en Akademisk Afhandling uti tvenne häften, under titel: *De vi historica disciplinæ philosophicæ Leibnitii*; hvarjemte han från början af Vårtermin 1837 till slutet af Vår Termin 1838 varit Notarie uti Philosophiska Faculteten; Förden skull och som Magister Docens Snellman med skicklighet fullgjort sina tjenste åligganden samt derjemte ådagalaggt ett hedrande och berömvärdt uppförandet, har Consistorium alltså bordt sådant till bevis honom härigenom meddela. Till yttermera visa varder detta med vanlig underskrift och Kejsersliga Universitets insegl bekräftadt. Helsingfors d«en» 10 December 1842.

På Consistorii Vägnar
Nils Abrah; Ursin
Kejs. Alex. Univers:s n. v. Rector

Lösen Ch S:a och Sig P:o
1 Rub. 4 1/2 kop.

30 N:o 101.

G. A. Uhlenius

Vittnesbörd för Philosophiæ Docens Mag. Joh. Vilh. Snellman.

Afskriftens enlighet med originalet intyga:

Fredr. Cygnaeus
Mag. Docens

Joh. Jac. Nervander
Extra-Ordinarie Professor.

40

44 *K. R. LOOSTRÖM – J. V. SNELLMAN 4. & 6.I*
1843
HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm den 4 Januari 1843.

50 Broder Snellman!

Endast ditt bref af den 7 Dec«ember» har, i anseende till det hopp, som deri förespeglades, att från dig bekomma med nästa post ett ytterligare bref, föranledt mig att uppskjuta från ena postdagen till den andra med att sända dig några rader med underrättelser och tilläfvats några uttryck af den vänskap mitt inre hyser för dig. Vid första genomläs-

ningen af de få raderna betogs jag af bestörtning öfver ditt uttryck att du skref »i half förtviflan». Jag insåg inte straxt, att din mening gällde manuskriptet, utan fruktade en förtviflan framkallad af händelserna hemma och emottagningen der. Först genom Hæggström fägnades jag med underrättelsen att du intet skäl egde till missnöje öfver dina landsmäns återseende, och i synnerhet hade fru Hæggström godheten att vid min nyårsvisit lemna mig serdeles hugnande upplysningar i detta hänseende, ja, hon till och med visade mig en del af ditt föregående dagen anlända bref.

Under ovissheten huru färden på hafvet skulle aflöpa och då vinden pep om öronen på oss som vandrade öfver Norrbro, var vårt vanliga yttrande: nog fan går det an för oss, som gå på torra landet, men jag undrar hur Snellman nu mår. Hæggström kom in några gånger under denna ovisshetens period och vi gjorde våra gissningar så klara och motiverade vi kunde för hvarandra, tills Hæggström ändtligen kom med meddelelse först om att har fått bref från Sandhamn och kort derpå att han visste, ehuru ej genom bref från dig, det du redan lyckligen anländt till destinationsorten.

Hvad bristande manuskriptet beträffar, så har det visserligen något oroat mig, men någon i ringaste grad ovänlig stämning emot dig har det sannerligen ej framkallat. De många förhållanden, hvori du naturligtvis skulle åter inträda, måste ju medföra mycken tidspilan och rycka dig för en tid ifrån andra saker - det insåg jag lätteligen. Nu tjenar till intet att du skyndar. Ty om ifrågavarande novell blir färdig nu eller i April eller Maj, kan vara likgiltigt: så att du ej behöfva ha samvetsskrupler för uppskof ännu ett par veckor eller månader.

Din Hamburgare kom jag sent ihåg; men då jag händelsevis påträffade den i min plånbok, sprang jag burdus ur boklådan och in i Strindbergs bod, der jag för din räkning erhöll 48 riksdaler 24 skilling banco jemte en frilott, 11 456 till nummern, till dragningen den 4 Januari; jaha det är just i dag det, således underrättelse om ny vinst snart nog, hoppas jag och du. Men huru skall jag skicka dig dina 48 mark att börja med? Jo, genom assignation på Wasenius, som ju sålt så mycket af dina artiklar åt mig. (Jag skriver det här brefvet hemma och skall se efter huru mycket jag sändt honom af din »resa». Inte tro jag, i parentes sagdt, att antalet går upp till 170 exemplar.) Jag skall i slutet af brefvet insätta en underrättelse härom för ro skull. Nu kan parenteserna vara slut.) Jag bifogar en sådan öppen assignation, som sannolikt genast inlöses!

Freja har sedan vi råkades kommit i andra händer. Göranson har öfvertagit hufvudredaktörskapet och att döma af hans debut i går har man att hoppas något af honom. Tidningen visar sig, såsom Aftonbladet i dag uttrycker sig, »frisk», eller, såsom några herrar hvilka i dag för första numrets skull prenumererat, »alldeles förträffelig». Det der låter ju något! Göranson har skrivit det mesta sjelf. På hans begäran har jag öfvertagit det ekonomiska bestyret för tidningen. Vinsten har Göranson. Jag har endast förbehållit mig provision af de prenumerationsmedel, som direkt hos mig erläggas. En temlig vinst bör tidningen ge Göranson, då han får tryckningen, hos en ny boktryckare Åberg, för godt pris och slipper dela vinsten på annat sätt än att han ersätter medarbetarne hederligare, än som förut kunnat bestå.

Från herr Eneberg har ej något svar ännu, så vidt jag vet, försports, så att finska sakerna här stå in statu quo.

Den 6 Januari.

I går eftersåg jag i min bokföring i boklådan och fann, att Wasenius, som skall ha försålt 170 ex⟨emplar⟩ af Resan, ej nånsin fått flera än 100 Ex⟨emplar⟩ och lika många af Kärlek och Kärlek. Med detsamma som sändningarna gjordes, anhöll jag, att, i fall förstärkning skulle tarvvas, den genast skulle begäras, hvilket var lätt att expediera på sommaren. Men från ingen bokhandlare i Finland har ny requisition ingått. Du finner således uppgiftens tillförlitlighet. Dylikt inträffade i s̄jol, då en resande besökte Uddevalla och efterhörde huru många exemplar i boklådadan derstädes försålt af Säterbergs »Blommorna vid Vägen». Han fick nemligen till svar, att antalet var några och tjugu. Vid efterseende i räkenskaperne befanns att till Uddevalla blifvit afsända 6 Ex⟨emplar⟩ och då räkning sedermera anlände voro 4 Ex⟨emplar⟩ qvarliggande. Sådant der dumt skryt ha herrar handlande för sig. Och när frågaren ej kan inse något skäl hvarföre den äskade uppgiften ej bör vara tillförlitlig, tar han den för säker och kan deraf bygga många resultater och beräkningar som slå felt till utomordentlig grad. Har nu Wasenius endast försålt 70 ex⟨emplar⟩ i st. f. 170, så är jag ändock rätt belåten.

Färska helsingar från vännen Mellin, hvilken jag i dag träffat för första gången i år!

20 Lef väl! Gå mina önskingar i fullbordan, så blir din lycka och sällhet eviga Min hustru och Kalle helsa hjertligen.

Din sanne Vän
K. R. Looström

P. S. En nyhet får jag ej glömma att framföra till den som sjelf är så sysselsatt med giftermålstankar som du, nemligen, att min broder Klas började året med att förlofva sig med en mamsell Wall, en förmögen jernhandlares dotter härstädes. Hon fyllde den 3 dennes 16 år. – Ytterligare farväl!

45 Z. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 6. I 1843 HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm, d. 6. Jan. 1843.

Högtärade Käre Broder!

40 Att veta Dig vara väl och lyckligen framkommen var vårt första behof, och väntan derpå började blifva oss något lång, då vi först genom Thalin och sedan genom ditt kärkomna bref af d⟨en⟩ 28 Nov⟨ember⟩ fingo den glada underrättlesen, att Du verkligen, efter Arvids förutsägelse, hade kommit lyckligen fram d⟨en⟩ 26, – således ändå endast 3 dagar efter permissionstidens förlopp. – Gud vare lof, att Du är nu bland de Dina, dem Du och din verksamhet i främsta rummet tillhör! – Dina sista bref af d⟨en⟩ 23 Dec⟨ember⟩ lästes upp af min gumma Nyårsaftonen i närvaro af den aftonens vanliga gäster vid skenet af Barnens Jul-ljusgran, hvars häfvor utdelades bland barnen efter slutad läsning. – Du var på detta sätt närvarande hos oss, stora och små, och det gamla året skildes från oss vid ljusskenet af det ädlaste och bästa, vi tänkt och erfarit under dess lopp. Gud belöne Dig, för allt det goda, Du gjort oss och våra barn genom din kärleksfulla umgängelse, 50 fortlevande ännu i välsignelse genom dina lärorika bref. Synnerligast